gardisid, ja mönda tubli Kindralit, ja läks laewa peäle, et Tállina jöuda; agga wastased tuled ja hirmsad marrud, sundisid tedda Perno; kus siis terwelt, kasawõetud ommakstega, male jöudis. Seält ruttas ratsa hobbose Rakwerre, kus pissut wägge, agga üks suur monaait, hobbose- ja jalla-wäe tarbest seismas olli; wäggi, mis Pernos seisis, tulli tagga järrele, ja Tállinast kutsuti kindral Wellingit köige omma wäega wibimata ka Rakwerre tullema. Kui köik wäggi, mis liggimailt olli sada, köus olli; siis olli wiis tuhhat meest jallawägge, ja kolm tuhhat rüütlit kokkokorjatud. Neid kinnitas noor, wahwa ja wapper kunningas selle sönnaga, et neile ütles: mehhed! neid on paljo, meid on wähha; agga nemmad ei möista, mis meie möistame; se on üks weikse karri; ja tean, et mehhest mehhesse, igga üks kümme meest ennese peäle ärrawõidetawaks wõttate. Jah! hüüdsid mehhed wasto, jah! kunningas! wõttame; ja nenda hakkas wäggi Rakwerrest Narwa pole likuma.

Kulajad ollid Wenne léri sönnumid to-

nud, et kunningas sure wäega tullemas; agga kindral Scheremetjew waidles wasta, ja ütles: need maad siin pool merd on Rootsi wäest tühjad, sest, et köige surem hulk Ria linna on warjamas, ja töine wäggi ei sanud ülle merre tullema: kui kunningas köik wägge Pernost, Tállinast ehk Tartustki kokkokoggunud, siis ei wöi temmal ennam, kui kahhekssa ehk, kui öige paljo, ühhekssa tuhhat meest ölla, ja olli ka tark mees öiete kül arwand. Sepärrast andis nöu, linna ümber ni paljo wägge jätta, kui tarwis, laagrit, ning ka linna hoida, et kegi seest wälja saaks tullema, et taggant peäle hakkata, ja töise wäehulgaga andis nöu kunninga wasto, ja tormades temma wähhäse rahwa peäle minna. Agga ei kiitnud töised kindralid, egga Peter issigi sedda nöud heaks; waid arwati nenda, et Pühhajöele kolm tuhhat, ja Sillamäele nisámma paljo, agga Waiwaro mäggede peäle, kuus tuhhat meest wasto sata, kes kuntsi piddid teggema, ja nende tagga waenlaest otama; tedda wäsitama; ning körwaltkäijate (Flankör) lask-